

Хитрости на Высочайшин

вжмз, и дайте мѣ да ѡдѣ.

Б. Който не си свѣрши работата, Още неаддѣ.

Ц. Защо? Аджeba, имаш ли да кажеш дробно нѣщо?

Б. Азъ Още не съмъ начналъ.

Ц. Сегà Обаче Оттегли на една страна тѣла вонж, и ты са Оттегли на страна, защо вижджмз ч идатъ двѣ жени при мене, който бѣлимъ искажтъ да са сѣдятъ, и послѣ пакъ щемъ са разговорл.

Препирание на двѣ жени н.

Дошли прочее двѣ жени предъ Царь, отъ който една̀та Откраднала на другата едно̀ Огледало. Она̀ на ко̀то было Огледалото назовавалата Адрелиа: а Она̀, що го Откраднала, Лисса. Адрелиа като ѡ злословила предъ Царь, дѣмала...

Адр. Господине! тѣл, вчѣра дойдѣ оу̀ дома, и ми Откраднала това̀ Кристалното Огледало, що държи въ рацѣте си: азъ и и го искахъ много пѣти, а тѣл ми го Отрича, и не ми го дава.

Лис. Не ѣ това̀ истина: но имамъ много времѐ отъ какъ съмъ си го купила съ паричките си, и не знамъ, какъ тѣл имамъ толика дерзость, да иска Она̀л вѣщъ, ко̀то не ѣ нейна.

Адр. Бѣже праведнѣйшій! Царю! не вѣрвай мѣжливите и дѣмы, защо тѣл ѣ една̀ хайдѣткѣна лѣвна, безъ совѣсть: и да знаѐ ка̀ше Величество какъ азъ недохождамъ да търся вѣщъ, ко̀то не ѣ мо̀я, за сичкото злато светѣвно.

Лис. О̀ каквѣ развращѣнно чѣство! знай добрѣ да отвѣщавъ че ѣ невинна: и кой ще повѣрва, О̀